

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/12/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6818201066
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6818201066.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov JUDr. Dušana Ďuriana a JUDr. Ľubomíra Šablu ako členov senátu, v spore žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, zastúpený JUDr. Barborou Tomanovou, advokátkou so sídlom Flámska 9783/1, 036 01 Martin, proti žalovanému E. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XX, XXX XX B., v konaní o zaplatenie 1 920,75 Eur s príslušenstvom o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Revúca č. k. 4Csp/86/2018-45 zo dňa 06.09.2018, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v druhom výroku, ktorým žalobu vo zvyšnej časti zamietol a v treťom výroku o nároku na náhradu trov konania p o t v r d z u j e.

II. Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 490,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 490,- Eur od 03.05.2018 do zaplatenia všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku (prvý výrok), vo zvyšnej časti žalobu zamietol (druhý výrok) a žalovanému nepriznal náhradu trov konania (tretí výrok).

1.1 Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie a obsahu spisu vyplýva, že žalobca uplatnené nároky odvodzuje zo zmluvy o aktivácii T. X. č. XXXXXXXX (ďalej aj „zmluva“), ktorú uzatvoril s právnou predchodkyňou žalovaného dňa 06.11.2012 so schváleným úverovým rámcom vo výške 1 800,- Eur. Ročná percentuálna miera nákladov (ďalej aj „RPMN“) pri indikatívnom výpočte RPMN so vstupnými údajmi: klient vyčerpá spotrebiteľský úver platbou kartou u obchodníka dňa 01.09.2012, výška spotrebiteľského úveru je 1 800,- Eur, počet splátok 47, prvá až predposledná splátka 60,- Eur, posledná 27,65 Eur bola vyjadrená hodnotou 26,35 %. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že žalobca vyplatil právnej predchodkyňi žalovaného finančné prostriedky spolu vo výške 1 750,- Eur a právna predchodkyňa žalovaného uskutočnila debetné transakcie v celkovej výške 3 287,08 Eur a kreditné transakcie vo výške 1 366,33 Eur. Súd prvej inštancie skonštatoval, že zmluva uzatvorená medzi žalobcom a právnou predchodkyňou žalovaného je spotrebiteľného charakteru a vzťahuje sa na ňu zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „zákon č. 129/2010 Z. z.“). Zákon č. 129/2010 Z. z. stanovuje pri všetkých spotrebiteľských úveroch bez ohľadu na ich druh rovnaké obsahové náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a spôsob výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov a výnimku nepripúšťa ani pre zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru. Pre prípad uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorej predmetom je revolvingový úver, bol veriteľ povinný uviesť v zmluve relevantné údaje vypočítané s prihliadnutím na výšku úverového limitu (1 800,- Eur) podľa podmienok nastavených a uvedených v samotnom texte zmluvy (mesačná splátka vo výške 60,- Eur) tak, aby

spotrebiteľ mohol získať aspoň približné a orientačné informácie potrebné pre rozhodnutie, či zmluvu s veriteľom uzatvorí alebo nie. Súd prvej inštancie uviedol, že zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti spotrebiteľskej zmluvy uvedené v § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, konkrétne údaje o počte splátok a termíne konečnej splatnosti úveru pri vyčerpaní celého úverového limitu a jeho následnom postupnom splatení právnou predchodkyňou žalovaného; hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí ako dlžník zaplatiť, ak by vyčerpal a splatil celú výšku úverového rámca, ktoré by boli vypočítané na základe údajov platných ku dňu podpisu zmluvy a celkovú výšku spotrebiteľského úveru. Ďalej súd prvej inštancie poukázal na to, že pripojené všeobecné úverové podmienky žalobcu netvorí súčasť úverovej zmluvy a neboli podpísané právnou predchodkyňou žalovaného napriek tomu, že podmienkou platnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere je písomná forma. Vzhľadom na absenciu podstatných obsahových náležitostí zmluvy o úvere považoval súd prvej inštancie spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. a žalobcovi vznikol nárok na vrátenie len tých finančných prostriedkov, ktoré právnej predchodkyňi žalovaného reálne poskytol. Od sumy poskytnutých peňažných prostriedkov (1 750,- Eur) súd prvej inštancie odpočítal sumu, ktorú právna predchodkyňa žalovaného na úver zaplatila (1 260,- Eur), ktoré žalobca započítal okrem istiny aj na úroky a rôzne sankčné poplatky. Celková dlžná čiastka potom predstavuje sumu 490,- Eur (1 750 - 1 260). Žalovaný žiadnym spôsobom nerozporoval tvrdenia žalobcu o uzavretí úverovej zmluvy medzi ním a jeho právnou predchodkyňou, o poskytnutí peňažných prostriedkov, o nesplnení povinnosti vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky, ani o nadobudnutí dedičstva v celosti po jeho právnej predchodkyňi a poručiteľke, preto mu bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu 490,- Eur. Vo zvyšnej časti súd prvej inštancie žalobu ako nedôvodnú zamietol. Súd prvej inštancie priznal žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 8 % zo sumy 490,- Eur počnúc dňom 03. 05. 2018 s poukazom na § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej aj „O. z.“) v spojení s § 3 vykonávacieho nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v platnom znení.

1.2 O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie v zmysle § 255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) tak, že žalovanému, ktorý bol v konaní úspešný v rozsahu 48,98 % náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že mu v konaní žiadne trovy konania nevznikli.

2. Proti druhému výroku rozsudku súdu prvej inštancie o čiastočnom zamietnutí žaloby a proti tretiemu výroku o nároku na náhradu trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Rozhodnutie súdu prvej inštancie označil za nesprávne podľa § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) C. s. p., t.j. z dôvodov, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca uviedol, že zo žiadosti o aktiváciu T. X. vyplýva, že prijatím a schválením žiadosti zo strany VÚB, a.s. sa táto žiadosť stáva Zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. Právna predchodkyňa žalovaného svojim podpisom potvrdila, že sa so zmluvou oboznámila a súhlasí s ňou a podľa čl. 10. zmluvy vyhlásila, že sa pred podpisom zmluvy oboznámila s cenníkom, ktorý je prílohou tejto zmluvy a Obchodnými podmienkami, ktoré sú súčasťou tejto zmluvy, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať.

2.1 Predmetom zmluvy bolo poskytnutie peňažných prostriedkov vo výške úverového rámca v sume 1 800,- Eur prostredníctvom úverovej karty. Zo zmluvy je evidentné, že ide o revolvingový úver, keďže sa dohodla výška úverového rámca. Revolvingový úver je dlhodobý, opakovateľný a obnoviteľný úver, ktorý je poskytovaný k uspokojovaniu priebežných finančných potrieb a umožňuje čerpať po odsúhlasení zo strany veriteľa peňažné prostriedky prostredníctvom úverovej karty do výšky nevyčerpaného zostatku úverového rámca. Vzhľadom na charakter revolvingového úveru, t.j. na skutočnosť, že ani žalobca ani právna predchodkyňa žalovaného pri uzatváraní zmluvy nemôžu vedieť resp. určiť kedy a koľko bude čerpané, nie je možné presne stanoviť výšku poskytnutého úveru, preto sa pri tomto type úveru dohoduje len výška úverového rámca, čo znamená maximálny objem úveru, ktorý môže dlžník čerpať. Právna predchodkyňa žalovaného sa zaviazala riadne a včas splatiť žalobcovi poskytnutý úver a to v pravidelných mesačných splátkach po 60,- Eur s termínom splatnosti do 15. dňa v kalendárnom mesiaci. Počet splátok vzhľadom na typ úveru nebolo možné vopred dohodnúť, pretože ide o automaticky obnovovaný úver. Právna predchodkyňa žalovaného sa zaviazala zaplatiť úroky z poskytnutého úveru vo výške aktuálne platnej mesačnej úrokovej sadzby. Vzhľadom na charakter úveru nie je možné určiť výšku RPMN priamo v zmluve, pretože sa úver čerpal a dopĺňal na základe vôle právnej predchodkyne žalovaného a tým sa aj menili údaje podstatné pre výpočet RPMN. Na začiatku revolvingového vzťahu sa údaj o RPMN určiť dá, pretože výška úveru, úroky, poplatky a obdobie úverového vzťahu vychádzajúce

z počtu splátok sú zistiteľné. V priebehu revolvingu to však už nie je možné, pretože sa úver čerpá a dopĺňa a tak sa menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. Pri tomto úvere závisí spôsob splácania na dlžníkovi, ktorý je povinný platiť len minimálne mesačné splátky, pričom mu nič nebráni v tom, aby úver splácal aj vyššími splátkami. Na podporu svojej argumentácie žalobca poukázal na viaceré rozhodnutia všeobecných súdov SR.

2.2 Žalobca dal do pozornosti aj rozsudok Súdneho dvora Európskej únie sp. zn. C-42/15 zo dňa 09.11.2016, v zmysle ktorého sa článok 10 ods. 1 a 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS v spojení s článkom 3 písm. m) tejto smernice má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 uvedenej smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči a ďalej sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil na jednej strane, že zmluva o úvere, ktorá patrí do pôsobnosti smernice 2008/48/ES a ktorá je vypracovaná písomne, musí byť podpísaná zmluvnými stranami, a na druhej strane, že táto požiadavka podpísania sa vzťahuje na všetky náležitosti tejto zmluvy uvedené v článku 10. ods. 2 tejto smernice. Uvedené znamená, že náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. sú povinnou náležitosťou úverovej zmluvy, avšak nemusia byť nevyhnutne v samotnom texte úverovej zmluvy, ale časť z nich môže byť obsiahnutá aj v obchodných podmienkach alebo sadzobníku, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Z uvedeného vyplýva, že VOP/Sadzobník a Výveska úrokových sadzieb sú súčasťou zmluvy.

2.3 Vzhľadom na vyššie uvedené žalobca nesúhlasí s konštatovaním súdu prvej inštancie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, pretože sa jedná o špecifický úver s obnoviteľným kontom a neurčitou dobou konečnej splatnosti. Žalobca navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovel a zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril (odvolanie neprebral).

4. Krajský súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalobcu podľa § 34 C. s. p. preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C. s. p. len v rozsahu odvolania podľa § 379 C. s. p., z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C. s. p. a mimo nich v rozsahu väd týkajúcich sa procesných podmienok v zmysle § 380 ods. 2 C. s. p., ktoré vady nezistil a dospel k názoru, že druhý a tretí výrok rozsudku súdu prvej inštancie sú vecne správne a je potrebné ich podľa § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdiť.

5. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

5.1 Zo zmluvy o aktivácii T. X. uzavretej dňa 06.11.2012 medzi žalobcom ako veriteľom a právnou predchodkyňou žalovaného ako dlžníčkou vyplýva predschválený úverový rámec vo výške 1 800,- Eur so štandardnou mesačnou splátkou 60,- Eur a štandardná úroková sadzba vo výške 1,9 % p. m. / 22,80 % p. a. V článku V. Vyhlásenie Klienta bod 1. je uvedený indikatívny výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, kde je do vzorca dosadená suma 1 800,- Eur s tým, že klient vyčerpá spotrebiteľský úver dňa 01.09.2012. Počet splátok je určený na 47, pričom prvých 46 splátok je vo výške 60,- Eur a posledná 47. splátka je 27,65 Eur. Celková čiastka, ktorú spotrebiteľ musí zaplatiť je uvedená sumou 2 787,65 Eur a celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom sú vyčíslené na 987,65 Eur. RPMN je v zmluve uvedená 26,35 % a priemerná hodnota RPMN je v bode 3. uvedená vo výške 23,63 %. Žiadosť o poskytnutie úveru bola podpísaná právnou predchodkyňou žalovaného dňa 24.10.2012 a žalobca schválil úver dňa 06.11.2012.

5.2 Odvolací súd uvádza, že údaj o RPMN je jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, nakoľko zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ na úver zaplatiť. Umožňuje porovnanie výhodnosti úverov z pohľadu relatívnej nákladovosti, pretože percentuálne vyjadruje priebežnú zaťaženosť spotrebiteľa splácaním úveru na ročnom základe. V zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. nestačí pri údají o RPMN len uvedenie jeho výšky, ale je potrebné uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet a RPMN musí byť vypočítaná na základe platných údajov v čase uzatvárania zmluvy. Odvolací súd sa stotožňuje s argumentáciou žalobcu, že sa RPMN pri revolvingovom úvere dá určiť len pri uzatvorení

zmluvy. Žalobca však v žiadosti o aktiváciu T. X., t.j. pri uzatváraní zmluvy uviedol indikatívny výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, ktorý nevychádzal z platných údajov v čase uzatvorenia zmluvy. V uvedenom indikatívnom výpočte nie sú uvedené správne predpoklady na jeho výpočet, konkrétne údaj o tom kedy klient vyčerpá spotrebiteľský úver platbou kartou u obchodníka. Žalobca určil tento dátum dňom 01.09.2012 k čomu reálne dôjsť nemohlo, nakoľko zmluva bola uzatvorená až dňa 06.11.2012. Vstupný údaj dosadený do vzorca na výpočet RPMN tak nie je správny. Vzhľadom na to, že uvedený predpoklad pre výpočet RPMN je nesprávny a RPMN nebola vypočítaná na základe platných údajov ku dňu uzavretia zmluvy, nespĺňa predmetná zmluva obligatórnu náležitosť vyžadovanú § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy). S poukazom na absenciu obligatórnej zákonnej náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) a to RPMN vypočítanej na základe nesprávnych údajov v čase uzatvorenia zmluvy a predpokladov použitých na jej výpočet sa považuje zmluva v zmysle § 11 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) za bezúročnú a bezpoplatkovú ako správne vyslovil súd prvej inštancie.

5.3 Ak pre vyslovenie záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v zmysle § 11 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. stačí nesplnenie čo i len jednej zákonom stanovenej náležitosti uvedenej v ustanovení § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) tohto zákona, nebolo potrebné, aby sa odvolací súd, aj z dôvodu hospodárnosti konania, zaoberal otázkou, či v zmluve absentujú ďalšie obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., na ktoré poukázal súd prvej inštancie. Odvolací súd sa nezaoberal ani odvolacími námietkami žalobcu uvedenými v bode 2.3 tohto rozsudku, z dôvodu, že neboli pre rozhodnutie vo veci relevantné.

6. Odvolací súd konštatuje, že ani jeden z odvolacích dôvodov nebol žalovaným uplatnený dôvodne. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav, jeho skutkové zistenia vyplývajú z vykonaných dôkazov a vec správne právne posúdil. Pokiaľ žalobca v podanom odvolaní poukázal na odvolací dôvod § 365 ods. 1 písm. d/ C. s. p., tento v obsahu odvolania žiadnym spôsobom konkrétne nešpecifikoval, preto sa ním odvolací súd nad rozsah skúmania splnenia procesných podmienok (§ 380 ods. 2 C. s. p.) pri rozhodovaní o podanom odvolaní nezaoberal. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom druhom výroku ako vecne správny potvrdil.

7. Súd prvej inštancie rozhodol v rozsudku o nároku strán sporu na náhradu trov prvoinštančného konania podľa pomeru ich úspechu vo veci (§ 255 ods. 2 C. s. p. v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p.) taktiež vecne správne, pretože hoci bol v konaní vo väčšej miere úspešný žalovaný a žalobca by mu mal nahraďiť trovy konania v rozsahu 48,98 % z obsahu spisu vyplynulo, že žalovanému žiadne trovy konania nevznikli a preto mohol súd prvej inštancie vysloviť, že žalovanému náhradu trov konania nepriznáva. Na základe uvedeného odvolací súd aj tretí výrok rozsudku súdu prvej ako vecne správny potvrdil.

8. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C. s. p. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku by bola vznikla žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania z dôvodu plného úspechu žalovaného v odvolacom konaní. Nárok na náhradu trov odvolacieho konania však žalovanému odvolací súd nepriznal z dôvodu, že mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

9. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Osobitný subjekt je v konaní oprávnený na všetky úkony, ktoré môže vykonať strana sporu, ak nejde o úkony, ktoré môže vykonať len subjekt právneho vzťahu (§ 95 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).